



શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

જીવનમાં શાંતિ, ભરણમાં સમાધિ, ઘરલોકમાં
સહૃગતિ, અને પરંપરાએ મુજિતપહની પ્રાપ્તિ માટે
શ્રી નવકાર મંત્રની સાધના બે અમોદ ઉપાય છે.

* શ્રી જીન આત્માનંદ સલા
અધ્યક્ષ, લાલનગર

પુસ્તક : ૮૮
અંક : ૬

અપાઠ
જુલાઇ
૧૯૮૨

આત્મ ક્ષાંકત ૬૬
વીર સંવત ૨૫૧૮
વીક્ષણ સંવત ૨૦૪૮

અ નુ ં મ ણ્ણ કા

ક્રમ	દેખ	દેખક	પૃષ્ઠ
૧	આત્મસિદ્ધિ	શ્રી લદ્રંકરવિજયજી મહારાજ સાહેબ	૬૪
૨	એક હીવાથી અનેક હીવા પગટે	અનુવાદક : કુ. અદ્યા જીતેન્દ્રકુમાર	૬૫
૩	શ્રી હીરાવાલ ભાણુલ્લભાઈ શાહું થયેલું બહુમાન અને સન્માન પત્ર	—	૧૦૧

આ સભાના નવા આળવન સભ્ય

- ✓(૧) શ્રી નવિનચન્દ્ર નગીનદાસ કામહાર-ભાવનગર
- ✓(૨) કુમારી કોડીલાભેન બેચરદાસ શાહ-ભાવનગર
- ✓(૩) કુમારી રમાભેન ધરમચંદભાઈ શાહ-ભાવનગર
- ✓(૪) શ્રીમતિ ભારતીભેન અમુલખરાય શાહ-ભાવનગર

શી જેન આત્માનદ સભાની સામાન્ય સભાની મીઠીંગ તા. ૨૮ ફેફુરી ૨૦૧૨ રવિવારના
રોજ સવારના ૧૦-૩૦ કલાકે મળી હતી. તેમાં ગત વર્ષ માટેના નીચેના હોદેદારો તથા
વ્યવસ્થાપક સમિતીના સભ્યશ્રીના સર્વાનુભતે નિમણું કરવામાં આવેલ છે.

—: હોદેદારો :—

- (૧) સભાના પ્રમુખ શ્રી પ્રમેદ્કાન્ત ખીમચંદભાઈ શાહ
- (૨) સભાના ઉપપ્રમુખ શ્રી મેહનલાલ જગળુવનદાસ સલેત
- (૩) " " શ્રી નગીનદાસ હરળુવનદાસ શાહ
- (૪) સભાના મંત્રી શ્રી કાન્તિલાલ રતિલાલ સલેત
- (૫) " " શ્રી હિંમતલાલ અનોપચંદભાઈ જોતીવાળા
- (૬) સભાના ઘણેનથી શ્રી ચીમનલાલ વર્ધમાનભાઈ શાહ

—: વ્યવસ્થાપક સમિતીના સભ્યશ્રી :—

- | | |
|--------------------------------------|--------------------------------|
| (૧) શ્રી ભૂપતભાઈ નાથાલાલ શાહ | (૭) શ્રી ચીમનલાલ ખીમચંદભાઈ શાહ |
| (૨) " લાગીલાલ ભાણુલ્લભાઈ શાહ | (૮) " સંજકુમાર શરદ્યન્દ શાહ |
| (૩) " કાન્તિલાલ જગળુવનદાસ હોશી | (૯) " મનીપકુમાર નગીનદાસ શાહ |
| (૪) " જ્યોતિલાલ રતિલાલ સલેત | (૧૦) " નથવરલાલ પ્રભુદાસ શાહ |
| (૫) " પ્રતાપરાય અનોપચંદભાઈ મહેતા | (૧૧) " ભૂપતરાય જ્યોતિલાલ શાહ |
| (૬) " પ્રવીણચન્દ્ર જગળુવનદાસ સંઘર્ષી | |

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનંદ તંત્રીશ્રી : પ્રમોદકાંત અભિમયંદ શાહ એમ. એ., બી. ડેઅ, એલ. એલ. બી.

આત્મસિદ્ધિ

અધ્યાત્મયોગી પંથાસ પ્રવર શ્રી ભદ્રકર્ષિણયજુ મ, સા.

— આત્માને સિદ્ધ કરનારાં અનુભાનો —

આત્મા સર્વેદન પ્રત્યક્ષ હોવા છતાં તેની સિદ્ધ માટે અનુભાન પ્રમાણો પણ અનેક છે.

શરીરનો કર્તા

શરીર આહિમાન પ્રતિનિયત આકારવાળું છે માટે તેનો કર્તા હોવો જોઈએ. જેમ ઘટ-પટાડિ આહિમાન પ્રતિનિયત આકારવાળા છે, તેથી તેના કર્તા કુંભાર-વમકરાદ અવશ્ય હોય છે.

દીપ, સમુద્ર. મેરુ પર્વત આદિ-આહિમાન નથી: તેના કોઈ કર્તા નથી અને મેધ, મેધધરુ-ધ્યાદિ પ્રતિનિયત આકારવાળા નથી માટે તેનો કોઈ કર્તા નથી. શરીર એ આહિમાન પણ છે અને પ્રતીનિયત આકારવાળું પણ છે. તેથી તેનો કર્તા અવશ્ય હોવો જોઈએ. જે કોઈ તેના કર્તા છે તો જ આત્મા છે.

શરીરનો ભોક્તા

શરીર લોણ્ય છે માટે તેનો ઢાઈ લોક્તા હોવો જોઈએ. જેમ લોજન, વસ્ત આદિ લોણ્ય છે તો તેનો ઢાઈને કોઈ લોક્તા અવશ્ય હોય છે.

ઇન્દ્રિયોનો અધિકાતા

ઇન્દ્રિયો એ જીનના કારણ છે માટે તેનો અધિકાતા (ચૈતન્ય સાપાદક) હોવો જોઈએ. જેમ હંડ, ચક ચિવરાડિ કારણ્યો છે તો તેનો અધિકાતા કુંભાર અવશ્ય હોય છે.

વિષયોનો આહાતા

ઇન્દ્રિયો આહાત છે અને વિષયો આહેય છે, આહાત-આહેય હોય ત્યાં આહાતા અવશ્ય હોવો જોઈએ. જેમ સાખુસો આહાત છે અને કોઈ આહેય છે. તો તેનો આહાતાલુંહાર પણ છે. એજ રીતે ઇન્દ્રિયો દ્વારા વિષયોનું આહાત હરનારો ને છે, તે અ.તમા છે.

શરીરનો સ્વામી

શરીર પ્રતિનિયત સંધાત અને દૃપાદિથી સુફલ છે માટે તેનો કોઈ અર્થી (સ્વામી) અવશ્ય હોવો જોઈએ. જેમ સંધાત અને દૃપાદિથી સુફલ પર

વગेरेनो સ્વામી અવક્ષ્ય હોય છે. પ્રતિનિયત સંધાત અને રૂપાદિશી ને યુક્ત નથી તેનો સ્વામી પણ કોઈ નથી. જેમ જંગલના ટેકરા અથવા રેતીના ફેલા.

એ રીતે શરીર, ધનિદ્રયો વગેરેનો કર્તા પણ આત્મા સિવાય અન્ય કોઈ પહાર્થ બિનદુ થતો નથી.

પરલોક-સિદ્ધિ

‘આત્મા એ સત્ત પદાર્થ છે પણ અસત્ત નથી.’

ને સત્ત છે તે ઉત્પાદ, વ્યય અને ધૌખ્ય એ નણું ધર્મિયી યુક્ત હોય છે.

પ્રતીક વસ્તુને અમુક ધર્મ વડે ઉત્પાદ અને અન્ય ધર્મ વડે વિનાશ થાય છે તથા વસ્તુ કાયમ રહે છે.

આત્મા એ સત્ત પદાર્થ છે પરંતુ તે જ્યાં સુધી કર્મથી સંબંધ છે લાં સુધી નારકાદિ ચતુર્ભાતિ રૂપ સંસારમાં સંસરણ પરિભ્રમણ પણ ચાહું જ રહેવાનું અને આ પરિભ્રમણ જ્યાં સુધી ચાહું રહે લાં સુધી જીવનો નારકાદિ પર્યાયદ્રોપે ઉત્પાદ અને અનુભૂતવાદિ પર્યાયદ્રોપે વિનાશ પણ ચાહું જ રહે છે. છતાં આ ઉત્પાદન અને વિનાશમાં પણ જીવનું જીવન દ્રવ્ય સ્વરૂપે અવસ્થાન તો નિકાલાણાદિત છે. કર્મ સંબંધ જીવનો કે મનુષ્યત્વાદિ પર્યાયદ્રોપે વિનાશ તે તેનું મરણ છે અને જે નારકાદિ પર્યાયદ્રોપે ઉત્પાદ તે તેનો જ્યાંમ છે. આતું જ નામ પરલોક છે

કર્મની-સિદ્ધિ

આત્મા હૃતાત છે માટે તેને પરલોક છે અને તે પરલોક ચતુર્ભાતિ રૂપ સંસાર છે તેનું કારણ કર્મ છે. કર્મથી સર્વથા સુક્ત બનેલ આત્માને ચતુર્ભાતિરૂપ સંસારમાં પરિભ્રમણ કરવાનું રહેતું નથી: પરંતુ તેમનો સિદ્ધિશલા ઉપર લેકના અંત લાગે શાશ્વત નિવાસ હોય છે. આ સ્થાનને સુધીઓ; સિદ્ધિ, મોક્ષ કે પરમપદ વગેરે અર્થ ક્ષાળના નાર્માથી એવાજખવામાં આવે છે

એ અવસ્થામાં કર્મના સર્વથા વિનાશથી થતાર છે. જ્યાં સુધી આત્મા કર્મથી બંદ છે લાં સુધી તેને ચતુર્ભાતિરૂપ સંસાર છે

આત્મા જેમ સ્વસ્ત્યેવ પ્રત્યક્ષ છે તેમ કર્મ સ્વસ્ત્યેવન પ્રત્યક્ષ નથી કારણ કે તે આત્માનો શુણ નથી પરતુ તે કાર્મણ્ય વર્ગથીના સૂક્તમ પુદ્ગલો છે, જે કેવળ સર્વજ્ઞાન જ્ઞાનને પ્રત્યક્ષ છે.

ઇન્દ્રસ્થ આત્માએને વિદ્યમાન એવા કર્મના પુદ્ગલો પણ પ્રત્યક્ષ નથી કારણ કે તે સૂક્તમ છે છતાં તેની વિદ્યમાનતા અનુમાનથી સાધ્ય છે. વિદ્યમાન એવા પરમાણુઓ આત્માય સૂક્તમ હોવાથી જેમ ધનિદ્રયોને અગોચર છે પણ સ્ક્રાન્ડ કાર્ય દ્વારા અનુમાનગમ્ય છે તેમ વિદ્યમાન એવા પણ કાર્મણ્ય વર્ગથીના પુદ્ગલો આત્માની સાથે સંબંધ હોવા છતાં ધનિદ્રયોન અગોચર છે તેથી માત્ર તેના કાર્યો દ્વારા તે કેવળ અનુમાનગમ્ય જ બની શકે છે.

કર્મની સિદ્ધિ માટે અહીં ઘર્યાં અનુભાવો નહિ આપતા માત્ર હે-ત્રણ અનુમાનો જ આપીએ છીએ.

સુખ-દુઃખાનુભવનું કારણ

સુખ-દુઃખનો અનુભવ એ કાર્ય છે માટે તેનો હેતુ કર્મ છ. અદ્રારૂપ કાર્યનો હેતુ ધીમ છે: તેના જેમ અહીં કાધ એમ કલ્પના કરે કે ‘સુખ-દુઃખના અનુભવના હેતુસૂત આહાર-કટકાદિ પ્રત્યક્ષ વસ્તુએને છાડી અપ્રત્યક્ષ કર્મને માનવાની શી આવશ્યકતા છે?’ તો તે કલ્પના ઘરાયર નથી કાણાણ કે આહાર-કટકાદિરૂપ સુખ-દુઃખના તુદ્ય જાધનો જેને પાચત થયા છે એવી કારણાંના પણ સુખ-દુઃખાનુભવરૂપ દ્રોગમાં અનેક પ્રડારની તરતમતા અનુભવાય છે,

એળની અનુભવાતી તરતમતા કાર્ય છે અને કાર્યની તરતમતા એ કારણની તરતમતા-વિષમતાને ધ્વનિત કરે છે. આવી તરતમતા વિષમતાબાળ જે

કારણ છે તેજ કર્મ છે તે સિવાય અન્ય કોઈ નહિ. ખાળ શરીરનું કારણ

ચુવાન સરીર જેમ ખાળ શરીર પુર્વક છે તેમ ખાળશરીર પણ શરીરના પૂર્વક છે. ખાળશરીરનું કારણ જે શરીર છે. તે શરીરનું નામ કામણું-શરીર યાને કર્મ છે.

સુખી થોડા અને દુઃખી ધરણ
તેનું કારણ

કિયા માત્ર કણદાયી છે : હાનાદિ પણ કિયા
છે માટે તે પણ કણદાયી છે.

'કૃપદિક્યાની જેમ પ્રશાસા આહિ દષ્ટ ઇણો જ
દાનાદિ કિયાના ઇણ છે. કિન્તુ અદિષ્ટ ઇણ કાંઈ
નથી' એમ માનવા જતા હિસાદિ અશુભ કિયા
એનું ઇણ અપકીઠિં આહિ દષ્ટ ઇણ જ માનવું
પડયો. કિન્તુ અદિષ્ટ ઇણ કાંઈ રહ્યો નહિ : તેથી
સંબળા પાણી આત્માએને પણ મરણ બાદ મોક્ષ
થઈ રહ્યો કારણ કે દષ્ટ ઇણ પ્રાપ્ત થઈ ગયું
અને અદિષ્ટ ઇણ તો છે નહિ એ કારણે શુભ અગ્ર
અશુભ પ્રત્યેક કિયાનું અદિષ્ટ ઇણ તો અવશ્ય છે.

ન્યારે દષ્ટ ઇણ એકાનિતક નથી. કોઈને થાય
છે અને કોઈને થતું નથી.

એક જ પ્રકારની કિયા કરવા છતાં તેના દષ્ટ
કુલમાં અનેક પ્રકારની તારતમ્યતા જણ્યા છે.
એજ હક્કીડત દષ્ટ ઇણ, અનેકાનિતક છે એમ સિદ્ધ
કરે છે એટલું જ નહિ પણ દષ્ટ ઇણમાં જેવા
મળતી એ પ્રકારની તારતમ્યતાવાળા કાર્યનું કારણ
પણ કર્મ જ છે.

અદિષ્ટ ઇણ એકાનિતક છે કારણ કે સંસરણાં
ધરણ જુદો કેવળ દષ્ટ ઇણના ધન્યાથી જ કિયા
કરનારા છે છતાં અનિયાબે પણ તેમને અદિષ્ટ
ઇણ લોગપતું પડે છે !

સહુ સુખના અભિલાષી અને દુઃખના દ્વેષી
હોવા છતાં જંસારમાં સુખી થોડા અને દુઃખી

ધરણ જણા જણાય છે એ પણ અદિષ્ટ ઇણની
એકાનિતકતાનો પુરાવો છે.

હાનાદિ શુભ કિયાઓ કરનારા થોડા છે અને
હિસાદિ અશુભ કિયાઓ કરનારા ધરણ છે તેથી
શુભ અદિષ્ટને બાંધનારા થોડા હોય અને અશુભ
અદિષ્ટને બાંધનારા ધરણ હોય એમાં કાંઈ આંશ્ક્ય
નથી એજ એક કારણ છે કે સુખની દ્વારા સહુને
હોવા છતાં સુખી થોડા છે અને દુઃખી ધન્યા
કોઈને પણ બેશમાત્ર નહિ હોવા છતાં દુઃખી
ધરણ છે.

કર્મ અમૂર્ત નથી

અમૂર્ત કર્મ સુખ-દુઃખાદિમાં નિમિત્ત બની
શકે નહિ, જેમ આકાશ.

આકાશ અમૂર્ત હોવાથી તે આત્માને સુખ-
દુઃખાનુભવ કરાવી શકતું નથી. આત્માને સુખાનુભવ
થા દુઃખાનુભવ કરાવનાર મૂર્ત પહાર્યો છે એ
વાત પ્રત્યક્ષ સિદ્ધ છે. અનુકૂળ આહારાનિના
પુરુગદો આત્માને સુખ આપે છે અને અચિન્દન-
કાંઈ પ્રતિકૂળ પહાર્યો આત્માને દુઃખ આપે છે.

અહીં એક શાંકા થવી સંભવિત છે કે, 'સુખ-
દુઃખાનિના અનુભવ એક પ્રકારનું' ચૈતન્ય છે
અને એ જાનાદિની જેમ અમૂર્ત છે. શરીરાદિ
મૂર્ત છે માટે તેનું કારણ મૂર્ત કર્મ કરી શકે છે
પરંતુ અમૂર્ત સુખ-દુઃખાનિનું કારણ મૂર્ત કર્મ
કરી રાતે ધરી શકે ?

આ શાંકા તો જ વાજખી કરી શકે, જે
આંખનું મૂર્ત કર્મને સુખ-દુઃખાનિનું સમબાધી
કારણ માનાયો. સુખ-દુઃખાનિનું સમબાધી કારણ
તો અમૂર્ત આત્મા છે જ્યારે મૂર્ત કર્મ તો તેનું
નિમિત્ત કારણ છે.

મૂર્તનો સંબંધ અને ઉપધાત

સંબંધ એ પ્રકારનો છે.

એક સંયોગસંબંધ કે ને માત્ર જિજ-જિજ

જ્રંથોનો જ હોય છે અને એને સમવાય સંબંધ કે જે અભિજ્ઞ એવા ગુણ-ગુણી, કિયા કિયા કાન, અવયવ અવયવી આહિની સાથે હોય છે, આત્મા અને કર્મ એ બંને જિજ્ઞ દ્રંથો છે તેથી તે એડનો ઘટ અને આકાશના સંબંધની જેમ સંચોગ-સંબંધ છે, ખાદ્યાત્મ કથાચિત્ સમવાયસંબંધ માનવામાં પણ હરકત નથી કારણ કે મૂર્ખ કર્મનો અમૂર્ખ આત્મા સાથે સમવાય સંબંધ અવિરુદ્ધપણું ઘટી શકે છે

સંચારી આત્મા કથાચિત્ મૂર્ખ છે તેનો અથ્ય એ છે કે તે અનાહિકાળથી દીરનીર અને વાહા-ગિની જેમ કર્મપુરુષગોલોથી બદ્ધ છે, પૂર્વે કહી પણ કર્મપુરુષગોલોથી તે બદ્ધ નહોતો એમ નથી એ કારણે તત્ત્વ વર્ણન સ્વરૂપ સર્વથા અમૂર્ખ નથી કિન્તુ કથાચિત્ મૂર્ખ નથી. આત્માને જે સંબંધ અમૂર્ખ માની એ તો મૂર્ખ દારા તેનો અતુથહ થઈ શકે નહિ કિંતુ મારા આહિ અયોગ્ય દ્રંથો વડે આત્માને થતો ઉપયોગ અને આદ્ધરી ચૂંધુંડ ઉત્તમ દ્રંથો વડે આત્માને થતો અતુથહ પ્રત્યક્ષ અનુભવાય છે. તેથી સંચારી જીવ એકાંતે અમૂર્ખ નથી.

પુણ્ય અને પાપ

આત્મા છે, તેના પરલોક છે અને પરલોકનું કારણ કર્મનો સંબંધ પણ છે તો પછી પુણ્ય અને પાપની સિદ્ધ કરવા માટે કોઈ નવા અનુમાનની આવશ્યકતા નથી.

સુઅનુભવમાં નિમિત્ત થનારા કર્મના શુભ પુરુષગોલો તે પુણ્ય છે અને હૃદાનુભવમાં નિમિત્ત થનારા કર્મના અશુભ પુરુષગોલો તે પાપ છે. પુણ્ય અગર પાપ એ એકજ પદાર્થ છે અથવા એમાંથી એક પણ નથી એમ માનવાથી જગતમાં સુઅ-હૃદાનુભવની વ્યવર્યા ઘટી શકે તેમ નથી.

પુણ્ય અને પાપ બંને જિજ્ઞ છે કારણ કે તેના કાર્યભૂત સુખ અને દુઃખ એકી સાથે અનુભવી શકાતા નથી. થોડું પુણ્ય એ સુખ અને થોડું દુઃખ એ દુઃખ-એમ માનીને પુણ્ય અગર પાપ એમાંથી એકજ પદાર્થને માની લેવાથી પણ કામ ચાદી શકે તેમ નથી.

સુખ-દુઃખના કારણભૂત પુણ્ય અને પાપ એ એ જુદા સ્વતંત્ર દ્રંથો છે અમૃતીલિત પુણ્ય. પાપાત્મક એકજ કર્મ કોઈ પણ રીતે ખરિત થઈ શકતું નથી. કારણ કે તે પ્રકારના અમૃતીલિત પુણ્ય પાપાત્મક કર્મના બંધનું કોઈ એવું સંમૃતિલિત કારણ હોવું નોંધાયે. પરંતુ તેવું કારણ આ જગતમાં હોયતા નથી.

કર્મબંધનાં કારણ મિથ્યાત્વ, અવિરતિ આહિ હેતુએ છે. તે સર્વ હેતુઓની સાથે મન-વચન-કાયાના યોગીઝી હેતુ તો રહેલા જ હોય છે. યોગ હંમેશાં એક સમયે શુભ યા અશુભ એકજ હોઈ શકે છે કિંતુ શુભાશુલ ઉભય સ્વરૂપ યોગ એકજ સમયે કહી હોઈ શકતા નથી એજ કારણ તેના કાર્યદ્રંપ પુણ્ય અને પાપ, એ એ સ્વતંત્ર છે એમ જરૂર રીતે સિદ્ધ થાય છે.

સ્વર્ગ અને નરક

પરલોકની સિદ્ધમાં આપણું એ નેદ ગયા કે ચતુર્ગતિ રૂપી સંસારમાં પરિણમણ એજ આત્માનો પરલોક છે એ ચાર ગતિઓમાં મનુષ્ય અને તિર્યક ગતિ અહુકીદિને પ્રત્યક્ષ છે પરંતુ હેઠ અને નારક એ એ ગતિ કોઈ ને પણ પ્રત્યક્ષ નથી. તો પછી તે પણ જગતમાં છે એમ શી રીતે માની શકાય ના પ્રકારનો પ્રશ્ન કરનાર આગમ પ્રમાણુને માનનારો નથી; એ તો આપોંબાપ સિદ્ધ થાય છે.

તેમ છતાં પણ હેઠલોક અને નારકી પ્રત્યક્ષાદિ પ્રમાણું કારા રેટલો રીતે સિદ્ધ છે તેટલી રીતે

(અનુષ્ઠાન પેજ નંબર ૧૦૦ ઉપર)

એક દીપાર્થી અનેક દીપા પ્રગટે

અનુબાદક : કુ. અહેપા લુતેન્ડકુમાર-મહુવા

કુલ્લકુમાર એક રાજકુમાર હતો. સંસ્કારોને કારણે નાનપણમાં જ તે પોતાની માતા સાધ્યી યશોભદ્રાના પાસે હીક્ષા લઈને જ્ઞાન મેળવવા લાગી ગયો.

ન્યારે તે ચુવાન થયો. ખારે ઝુદ્ધયમાં સંસારના સુખ ઉંભોગની છચ્છા થઈ ગઈ. દ્વારાવવા છતાં પણ આ છચ્છા ન હ્યાવી શકાઈ લારે એક દિવસ તે પોતાની માતા પાસેથી સાધુપણું છોડીને કુરી સંસારમાં જવાની રણ માંગવા લાગ્યા.

માં એ જૂખ સમજાવ્યો, પરતુ પુત્રનું મન ઘઢકાયું નહીં. અંતમાં મોહનું દ્વારાથી કરીને માએ કહ્યું, “પુત્ર ઓછામાં ઓછાં બાર વર્ષ સુધી તુ મારી પાસે વધારે રહીને અભ્યાસ કરી લે. એહી ક્રેમ તારું મન કરે તેમ કરજે,”

માની ભમતાએ પુત્રને બાર વર્ષ માટે બાંધી લીધો, રોજ બદરોજ વૈશાખ અને જ્ઞાનની વાતો સાંભળવા છતાં પણ તેના લોગ માટે વ્યાકુળ એવા મન પર એનો કોઈ પ્રલાવ પણ નથો. એ રીતે બાર વર્ષ પૂરા થયા. તેણે માતા પાસેથી કુરી વાર ધરે કંવાની જ માગી

સ્નેહુના છારણે માતાની જાંખો ભરાઈ આવી, તેણે કહ્યું, “હીકરા ભારા શુરુણી પાસે જઈને તું રણ લે. જે તે રણ આપે તે તું” - કુલ્લકુમાર ગુરુણી પાસે આવ્યો. અને ધરે જવાની રણ મળી.

ગુરુણીએ કહ્યું, “હીકરા, પહેલા બાર વર્ષ સુધી મારી પાસે રહીને ધર્મ ઉપદેશ, ભાંભળ પછી જેણું જશો,”

કુલ્લક ગુરુણીની વાતને પણ ટાળી ન શક્યો,

ઉત્પન્ન થયેલા વિકારો મનમાંથી હઠયાન હતા, પરંતુ કોઈને કોઈ રીતે તેને હ્યાવીને તે ખાર વર્ષ સુધી ગુરુણીની દેખરેખમાં અભ્યાસ કરતો રહ્યો. બાર વર્ષ પૂરા થતાં જ તેણે ગુરુણી પાન રણ માગી, ગુરુણીએ કહ્યું, “હીકરા તું જઈ શકે છે, પરંતુ તારા ઉપાધ્યાયની રણ લઈને.

કુલ્લક ઉપાધ્યાય પાસે ગયો. તો ઉપાધ્યાયે પણ બાર વર્ષ સુધી રોકી લીધો. મન મારીને કુલ્લકે કૃતી બાર વર્ષ વિતાયા, બાર વર્ષ પૂરા થતાં તેણે ઉપાધ્યાય પાસેથી સંસારમાં જવાની રણ માગી. ઉપાધ્યાયે કહ્યું, “કુલ્લક, આચાર્યની રણ વગર સંસારમાં ન જ.”

કુલ્લક આચાર્યની પાસે ગયો. આચાર્ય એ પણ તેને બાર વર્ષ સુધી ધર્મ સાંભળવા માટે રોકી લીધો. કુલ્લક મનમાં ને મનમાં ગુસ્સે થયો. “ધર્મ સાંભળતાં સાંભળતાં આટડા વર્ષ વીતી ગયા. હવે વધારે શું બાકી રહી ગયું છે ? ” પરંતુ, તો પણ તે શરમને લીધે આચાર્યની વાતને ટાળી ન શક્યો.

કુલ્લકે અહતાલીશ વર્ષ સુધી પોતાના મનની છચ્છા અને લાવનાને હ્યાવી. હવે માનસિક ચંચળતા ખૂબ બધી ગઈ હતી. તે સંસારમાં જઈને સાંસારિક સુખોનો અનુભવ કરવા માટે વ્યાકુળ થઈ ગયો. હુને, આ વખતે બાર વર્ષ પૂરા થતાં જ તેણે આચાર્યની રણની રાહ ન જેઈ સમય પૂરો થતાં જ તે છાનોમાને સંસારની સ્વતન્ત્રપણે યાત્રા કરવા માટે ચાલી નીછઈયો.

કુલ્લક મુનિ ચાલતો ચાલતો સાકેતપુર પહોંચ્યો. નગરમાં આવતાં આવતાં સાંજ પડી ગઈ હતી.

नगरनी अहार अगीचामां एक सुंदर नाटक ऐलाई
रह्युं हुतुः हलरा माण्यसो एकाथताथी उभा उभा
नाटक लेई रह्यां हता. नृत्य अने गीतनुं अदृश्यत
वातावरण अधायेलुं हुतुः क्षुद्रक मुनिनां पग
लां ज थंशी गया, ते पथ एकाभाजु उभा रहीने
नृत्य जेवामां तद्वीन थई गये.

आकाशमा निर्मल श्वेत चांहनी खिली हती.
शीतल अने धीमी पवन वाई रह्यो हुतो. नर्तकीने
भूमुख स्वर, जांजरना अषुकारनी साथे दिशाओं
गुंगु जिही

तेना अंगोनी लयक, कटाक्षोनो उन्माद दृश्यकोने
पेतानी भासकताना वेगीला प्रवाहमां वडावीने
लाई जध रहो हुतो. रत्निनां ऋषि प्रदृश वीती
ज्वा आव्या, परंतु लोकोनी आंभो. पर जाणे के
जह छवायेलुं हुतुः कौद्धने अभर पछु न पडी के
आटो. लाणो समय क्यारे अने ढैवी राते वीती
गये?

अविवत नृत्य करतां करतां नर्तकीनां अंग-
प्रत्यंग अभन्ना कारणे हीला थई गया. तेनी आभो
भरे अने लाल थई गाई उंधनु नालुं ओकुं जाणे
के आभों पर उत्सवा लाग्युं. नृत्य भंडणीनी
प्रभुभ नर्तकीओ जेयुं. अर! आ शुं एतरनो
पाठ पाठवाना सभये गोदूता मुर्द्ध रह्यो छे? नृत्यना
परिश्रमनी किमत मणवानो. समय आँयो. तो
नर्तकी हीली पडीने ओका खाई रही छे. स्वर
बहुप्राप्त रह्यो छे तेणु गीतनो. आलाप कहीने
नर्तकीने सावधान करी

“ सुद्धु गाइयं, सुद्धु वाइयं,, खद्धु
नच्चियं साम सुन्दरी ।
अणुपालिय दीद्वराक्रयं, उसुमिणं ते
मा पमायणं ॥ ”

“ सुंदरी ते लाभा समय सुधी सुहर गायुं,
सुंदर वगाडयुं अने सुंदर नृत्य कयुं ॥ बोडा
समय माटे आणस न कर. आज ता इण मणवानो

समय छे.

क्षुद्रक मुनि एक बाजु उभा रहीने अभिन-
य लेई रह्यो हुतो. ज्यारे आ गाथा सांभणी
एकाएक तेनी एकाथता तूरी गाई. तेने एक
उठको लाङ्यो, गाथाना अर्थ पर चितन करवा
लाङ्यो. तो तेना अंतरनी निद्रा उडी गाई. तरत
ज तेणु पेताना अभा पर रहेलो. रत्न जहित
कामणो वृद्ध नर्तकीने हाई हीधो.

आ बाजु राजकुमारे आ गाथा सांभणतां ज
पेताना भाष्य जहित कुंडल उतारीने नर्तकीनी
जेणीभां नाणी हीधो.

सारे एक बाजु उलेली कौद्ध कुलपध्ये
पेताना गणानो. रत्नहार उतारीने नर्तकीना हाथमा
भूकी हीधो.

पेली बाजु राज्य भंडीचे पछु ते ज क्षेणु
पेतानी हीसानी वीटी काढी अने नर्तकीनी आमे
राणी.

मुनि, राजकुमार, कुलपध्य अने भंडीने एक
गाथा पर आ राते धन वरसानता लेधने वृद्ध
राजने झूम नवाई लागी. तेणु सो प्रथम क्षुद्रक
मुनि तरइ कटाक्ष युक्त नजर हैंकी. “मुनि श्रेष्ठ!
नृत्यगीत पर एटला मुग्ध थयां के एक लाभ
मुद्रानो. रत्ननो कामणो नर्तकीने इतिमां हाई
हीधो?”

“राज्य नर्तकीनी आ गाथामांथी जे एाध
मज्यो. छे, तेनी सरभामणीभां आ रत्ननो कामणो
कै छ ज नथी.”

हा एम! शुं एाध मज्यो, अमे सांभणीओ
तो भरा? ” राज्ये व्यंग्यमां छसतां छसता
मुनिना मुख तरइ जेयुं.

मुनिओ कल्युं, “हे राज, हुं पछु एक राज-
कुमार हुं. लाभा समय सुधी संयमनी कडोर
साधना करतो रह्यो, परंतु भन विषय, लोग-
विलास तरइ होइतुं ज रह्युं. रोकवा छां न

“रोकायुः” तेथी गृहस्थाक्रम तरक्क यावी नीकण्ये. साधुता भत अने नियमोने छोडीने हुं घर तरक्क जध ४ रहो होतो के रस्तामां आपानां आ नृत्यमां भन अटवाई गयुः. आणी रात ओसां शिळां आ नृत्य लेतो रह्यो. हमणुं ज्यारे वृद्ध नर्तकीचे आ गाथा संलग्नानी तो एवुं “लागयुः” के लावे भने भर निदरमांथी ६ ढोणीने जगाड्यो. होय. तेनुं आ पट.

“अगु पालिय दीदराइय”, उसुभिण ते मा षमायण।”

“लांबा चमय सुधी जे मार्गनु” अनुसरण क्युः, हवे थेाडा ज चमय भाटे तेने छोडीने प्रभावी न घन.” भने जगाडी गयुः. मां गुरुणी, उपाध्याय अने आचार्याना अहतादीस वर्षाना निरंतर सहवास अने उपहेशथी जे भन “न” जगयुः ते एकाएक ४ आ गाथाचे ६ ढोणीने जगात्युः.

नर्तकीचे भारा पर एवो उपकार क्यों के खस्त माझ खाडू छवननु पतल थता थता रडी गयुः. आ खुशीमां भें आ रत्ननो डामणे. नर्तकीने आणी दीघी.

क्षुद्रकुमुनिनी वात सांखणी राजा औष खुश थया तेणु राजकुमारने पूछयुः, “ते कुंड वात पर खुश थधने पेताना भजि जाहत कुंडल हीधा दीकरा.

राजकुमारे माथुं नमायुः. “पितालु, हुक्ता क्षमा करले. राज्य लोकाना कारणे हुं अे वर्गरेतां प्रथेगाथी तमारी हत्या करीने राजा भनवानी धुनमां होतो. नर्तकीचे भारा भनाना योरने पक्की क्षया भें विचायुः, आणी लांडानी जे पितानी सेना करा हवे वृद्धवस्थामां तेने आ रीते भारी नाखवा योग्य न थी. हवे तो पितालु वृद्ध थर्क गया छे. थेाडा वधारे दिवसेना भडेभान छे, आटला थेाडा भाटे आटलुं भें हुं क्षवंतुं दीलुं गाथा पर शा भाटे लगारवुं ? आ [वयारे भ.रा

भनहुं पाप घेई नाखयुः. ते उपकारनां भद्रतामां न.कीने भें दत्त जटित कुंडल उतारीने हृषीधा.

राजकुमारनी आ वात सांखणी राजनुं हुद्य आनंद अने आच्यर्थी भुमी उपयुः. एकाएक उतेली कुणवधूने राजाचे पूछयुः “हीकरी ! ते कुंड वात घेणाने अमूल्य रत्नहार हृषीधो ?”

शरभने दीघी कुणवधूनी आणो. नीवे नभी गध. “मळाराज, शुं क्षुं, भार वर्षाथी परदेश गयेता पतिना विरहमा व्याकुण थई तरभी रही छुं. आज सुधी धीरज राजीने डोई पण रीते पेतानां कुणधर्मनुं पातन क्युः. परंतु, आज आ रागरंगना माझक वातावरणमां भारी धीरजनो वंध तूटी गयो अने हुं भारा कुणधर्मनी भयांडा तोद्वा भाटे तैवार थई गध. परंतु नर्तकीनी गाथाचे भारा तूटी ज्ता भनेभाने अहारो. आण्यो हुं पाणी थतां अची गध, भार वर्ष सुधी ज्यारे ज्यारे शाह लेई छे तो हवे थेाडा वधारे दिवस पतिनी राह लेणी जेहाचे. क्षणिक भावावेशाना कारणे आवी रीते कुणने क्षक्तित शा भाटे कडू ? आ रीते भें नर्तकीने उपकार भान्यो न तेना भद्रतामां तेने आ हार हृषीधीयो.

कुणवधूनी वात पूरी थई तो राजाचे भांतीनी तरक्क इत्यां हस्तां लेणुः. “भांतील तमे कुंड वात पर खुश थधने हीरानी वीटी नर्तकीने हृषीधी.

भांतीचे हाथ लेणीने क्षुं, “अपराध क्षमा करले. हुं लुखनना संध्याकाळे पेताना राज्यधर्मर्थी बष्ट थई रह्यो होतो, तमारा सीमाक्षेत्रना शानु राजाच्या द्वारा आपेता भ्रेताभनने कारणे हुं हवे तमारी साथे अयंक दगो करवानो होतो. परंतु नर्तकीनी गाथा सांखणता ज भारी अटकी गयेली येताना सत्य भागं पर पाणी आवी आयुं लुखन वद्वाहारीथी जे राज्यधर्मनुं पातन क्युः हवे थेाडा ज लुखन भाटे तेने. लाग करवानी भूर्भता शा भाटे क्षुं ? नर्तकीचे भाने घाव आर्यो छे

તेने अनुकूलक्षीने भैं हीरानी वीटी तेने थृष्णि दीधी.

२५८मंडपमां शृंगार रसनी जग्याए शांत
रसनो स्लोत वडेवा लाग्ये। झुनि, राज्ञुमार, कुलववू
अने भंगीना उद्घेष्याधक प्रखंग सांलणीने राजनु
हृष्टय पवित्र बनी गयु, तेणु विचार्युं “हवे मारा
ज्ञवननो संध्या समय आवी पडेंन्ये। छे, तो पण
हवे क्यां सुधी लोगोमां इसारेको रहीश? हवे
तो आ अधुं छोडीने आत्मसाधना तरइ उत्सुख
यवुं लेईए राजने पोताना पुत्रने राज्य

सिंहासन सोंच्युं अने पोते क्षुद्रतक मुनिनी साथे
आर्यार्थना चरणोमा पढोंगीने साधु थृष्ण गया।

लगृतिनी लहेर ज्यारे ईकाय छे त्यारे ते
ओक ज लहेर अनेक हृष्टयेने नवलुवन आपे छे
ओक ज हीवो। अनेक हीबाओने प्रज्ञवित झी दे
छे, हीवाथी हीवा प्रज्ञवित थाय छे

भूमि वार्ता

उपहेश प्रासादमांथी

(अमर भारती मार्च १९६२ मांथी उपहृत्)



(अनुसंधान चै४ नं० अर ८६ तु चालु)

भताववाथी तेवा आत्माओमां पण जे योग्य छे
तेओमां आगम प्रमाण प्रत्ये श्रद्धा उत्पन्न
थवानो। अंकष छे एक कारणे प्रत्यक्षादि प्रमाणो।
आपगा ए अनुचित नथी।

हेवलोडने नहि माननारनी आंभ सामे चंद्र,
सूर्य, श्रह, नक्षत्र, तारा आहि ज्येतिष्ठ देवना
विमानो। रै४८ भटकाय छे। तेनो। कौदि पणु शीते
ते इन्कार करी शके तेम नथी। ए उपरांत व्यांत-
राहि देवेकृत अनुश्वर अने उपवास पणु प्रत्यक्ष
नथी एम कडेवुं ते सर्वथा खोटुं छे।

अनुमानथी पणु देवगतिनी विघमानतानो।
कौदि पणु भुज्जिमानने स्वीकार कर्या सिवय चाले

तेम नथी। अतिशय पापनुं इण लोगववा। माडे
जेम नरकगति मानवानी आवश्यकता छे तेम
अतिशय पुष्यनुं इण लोगववा। माटे देवगतिने
मान्या सिवाय पणु धूटको। नथी।

मनुष्यगतिमां अनि सुणी मनुष्यो। पण देव-
जराहि हुःओाथी अस्त छे अने तिर्थंगगतिमां
अति हुःभी तिर्थंचो। पणु सुअने आपनार क्षवा,
प्रकाश आहिनी प्राप्ति करी शके छे। माटे अतिशय
पुष्य अने अर्तिशय पापनुं इण एकांत सुणु के
एकांत हुःभ लोगववा। माटे देव अने नरक, ए
ऐ गतिअाने मान्या सिवाय चाली शके तेम नथी।



શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના ઉપકુમે

શ્રી હીરાલાલ ભાગુળભાઈ શાહનું

થયેલું બહુમાન

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના ઉપકુમે સભાને શ્રીમત્ વર્ષ સુધી નિસ્વાર્થ કાવે સેવા આપનાર શ્રીમાન હીરાલાલ ભાગુળભાઈ શાહને સંમાનવાનો એક સુંદર સમારંભ શેડશ્રી ખાન્તીલાલ ક્રીતેચંદ શાહના પ્રમુખરથાને અને શેડશ્રી સૂર્યેકાન્ત રતિલાલ શાહ (યા બાળા)ના અતિથિવિશેષપદે નિરાજ સમાજની ઉપરસ્થિતીમાં ચોણાઈ ગયો.

પ્રાર કલ્પા સ્તુતીગન અને પ્રાર્થણિક ગીત શ્રી ધનુભાઈ અને અમુભાઈએ સુંદર શૈલીમાં રજૂ કરેલ. આવકાર પ્રવચન સમાના ઉપક્રમુખ શ્રી મોહનલાલ જગણજનહાસ સંદેતે આપેલ. સમારંભ પ્રમુખશ્રી અને અતિથિવિશેષ અને જૈન સંઘના પ્રમુખ શ્રી મનમોહનલાઈ તાંમોળીનું સંમાન શ્રી પ્રમોદલાઈ વડીલ, શ્રી મોહનલાઈ સંદેત અને શ્રી લોગીલાલલાઈ શાહના વરદ્દ હસ્તે થયેલ. શ્રી ચીમનલાલ વર્ધેમાન શાહે સંદેશા વાંચન કરેલ અને શ્રી લોગીલાલ ભાગુળમાઈ શાહે પ્રભાની પ્રવૃત્તિનો અહુવાલ આપેલ.

સંમાનાથી શ્રી હીરાલાલ ભાગુળભાઈ શાહની સેવાને ધીરાવતા તેમના વિવિધ કાર્યો કેવા કે એ વર્ષ સુધી ભાવનગર જૈન સંઘના મંત્રી તરીકે, ત્રણ વર્ષ સુધી વારેથા જૈન સોઝનશાળા અને હાદ્દાસાહેબ જૈન વિધાથીંગુહના કર્મચારી સભ્ય તરીકે, અમૃતલાલ કુપરસોાતમ જૈન ધર્મશાળા ટ્રસ્ટના ૩૦ વર્ષ સુધી દ્વારી તરીકે અને આત્માનંદ સભાના પુરસ્કાર પ્રકાશન અને અપાય પુસ્તકોની લખાણીમાં તેમનું અમૃત્યુ પ્રફાન છે તેવું રજુ કરતા પ્રવચનો. શ્રી મોહનલાઈ સંદેત, શ્રી સંખ્ય ઢાં, શ્રી નવીનલાઈ કામદાર વિગેરણે આપેલ.

સભાના પ્રમુખશ્રી પ્રમોદલાઈ શાહે, શ્રી હીરાલાલલાઈને અર્પણું થનાર સંમાન પત્રતુ વાંચન કરેલ. એ સંમાન પત્ર સમારંભ પ્રમુખ શ્રી ખાન્તીલાલ શાહના હસ્તે અર્પણું થયેલ અને શ્રી સૂર્યેકાન્તલાઈ શાહના હસ્તે થેત્તી અર્પણું થયેલ સભાના પ્રમુખના હસ્તે શ્રીકૃણ અને શાલ તેમજ પૂર્ણહાર અર્પણું થયેલ. ગૌતમ સેવા ટ્રસ્ટ તરક્ખથી ચાંદિનું શ્રીકૃણ શ્રી મોહનલાઈ સંદેતે અર્પણું કરેલ અને અમૃતલાલ પરશોાતમ જૈન ધર્મશાળા ટ્રસ્ટ તરક્ખથી ચાંદિનું શ્રીકૃણ શ્રી જશવંતરાય ગાંધી અને ડાયાલાલભાઈ શાહના હસ્તે અર્પણું થયેલ. જેપી. સંમાન સમિતિ વતા શ્રી હીરાલાલાન્ત સંદેતે સંમાન કરેલ. સભાના દ્વારીઓ અને ઉપરસ્થિત અન્ય મહાનુભાવોએ શ્રી હીરાલાલભાઈને પૂર્ણહાર કરી શુલેચ્છા પાઠવેલ.

સમારંભ પ્રમુખ શ્રી અને આત્મથિવિશેષ શ્રીએ હીરાલાલભાઈની કર્તૃવ્યનિધા, નિર્બાર્થ સેવા-લાલના, મૌનપણું સેવાકાર્ય અને સાધાઈને ભિરાવતું પ્રવચન આપેલ અને શુલેચ્છા જાણે તાદુરસ્તી-ભર્તું દીર્ઘાયું પ્રાપ્ત કરે તેવી અંતરર્થી ભાવના વ્યક્ત કરેલ.

સમારંભના પ્રતિસાદ આપતા શ્રી હીરાલાલ ભાગુળભાઈ શાહે પોતાના થયેલ સંમાન બદલ લાગળીભર્તી પ્રવચનમાં ભાવવિલોર થઈ સૌનો. આભાર માનેલ અને પોતાને અર્પણું થયેલ થેલ્લા

સભાના સાહુલ્ય કાર્યમાં વાપરવા સભાના પ્રમુખીને પરત અર્પણ કરેલ.

આજારવિધિ સલાના મંત્રીશ્રી કાન્તિલાલ ખલોતે કરેલ. સમારંભનું સહી સંચાલન શી નવીનકાઈ કામદારે કરેલ.

અંતમાં સમારંભના મહાનુભાવો શ્રી મનમેહનકાઈ તેણીણી તથા સમારંભ પ્રમુખી, સમારંભ અનિધિવિરોધી તરફથી અદ્યપાહ્નાર આપવામાં આવેલ.

ઉત્સાહપૂર્ણ વાતાવરણમાં સમારંભ પૂર્ણ થયેલ.

આ સભાના ભૂતપૂર્વ પ્રમુખ શ્રી હીરાલાલ ભાણુલભાઈ શાહની સભા પ્રત્યેની અનેક સેવાને અનુભબીને તેઓશ્રીના બહુમાન અર્થે તેઓશ્રીને માનપત્ર એનાયત કરવાનો જેક સમારંભ તા. ૨૮ ૬-૬૨ વિવારના રોજ બપોરના ૪-૩૦ કલાકે સભાના હોલમાં ચોજવામાં આવેલ હતો. આ પ્રસંગે પ્રમુખસ્થાને ભાવનગર જૈન શ્વે. મૂ. તપા સંઘના માનદ્રમંત્રી શેઠશ્રી આનંતલાલ ઇટેન-ચંદ્રાઈ શાહ તથા અનિધિવિરોધ પદે ભાવનગર જૈન શ્વે. મૂ. તપા સંઘના ઉપપ્રમુખી, શેઠશ્રી સૂર્યકાન્તકાંતકાઈ નિતિલાલ શાહ ઉપરિથત રહ્યા હતા. તે સમયે નીચે પ્રમાણેતું સનમાન પત્ર સમર્પિત કરવામાં આવેલ હતું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી
શ્રીમાન હીરાલાલ ભાણુલભાઈ શાહને

૬ સન્માન પત્ર ૭



આત્મીય બંધુ,

આને છેલ્દા ત્રીજી વર્ષથી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરની અનન્ય સેવા કરી, નાહુરસ્ત સ્વાસ્થ્યના કારણે આપશ્રી જાનાના પ્રમુખપદેથી નિવૃત્ત થઈ રહ્યા છે. ત્યારે અમો સભાના કાર્યવાહકો અને સભ્યો તેમજ શુલેચ્છકો સૌ આપની સેવામાં આ નામપત્ર સમર્પિત કરી આત્માનંદ નિલોલ અનીએ છીએ અને ધન્યતા અનુભવીએ છીએ.

આપશ્રીની ધર્મ અને સમાજની સેવા કરવાની ધર્મશ પ્રસંસનીય છે. સને ૧૯૫૫થી વીશ વર્ષ સુધી શ્રી ભાવનગર જૈન શ્વે. મૂ. તપા સંઘની વ્યવસ્થાપક સમિતિના સભ્ય તરીકે, વીશાશ્રીમાળી રાંધનપુરા કાત્તામાંથી બીન હુરીએ ચુંટાધને, સંકીય સેવા આપેલ છે તે વર્ષો દરમાન કારોબારી સમિતિના સભ્ય તરીકે પણ સેવા આપેલ છે.

છેલ્દા એ વર્ષ શ્રી સંઘના માનદ્રમંત્રી તરીકે સંકીય સેવા આપેલ છે. શ્રી અમૃતલાલ પરશોટામ જૈન

धर्मशाणामां दृष्टी तरीके ३० वर्ष सुधी संकीय सेवा आपेक्षा छे दाहायाडेख जैन विद्यार्थीगुहामां तथा वारौथा जैन सेवनशाणामां कमिटिना सक्षम तरीके आश्रे त्रिशु वर्ष सुधी सेवा आपेक्षा छे.

संस्थाना संनाठ कार्यक्रम :-

३० वर्षाथी आ संस्थाना कामकाजमां रथ लाधने, प्रथम व्यवस्थाक समितिना सक्षम तरीके, खारभास भंत्री तरीके, उपमुख अने छेद्वा अणीयार वर्षाथी प्रमुखश्री तरीके संकीय सेवा आपेक्षा छे सक्षाना हिजायो उपर हेखरेख राखीने, बांचनालय अने लाइप्रेसीना कामकाज उपर ध्यान राखीने, पुस्तकेनु प्रकाशन यथाशक्ति करीने, पुस्तकेनु वेचाणु अने सक्षा सारेनो पन व्यवहार करीने, श्रुतशानना प्रचार माटे स्पर्धाच्या योजने संकीय सेवा आपेक्षा छे,

आ सक्षाच्ये आपश्रीनी राहुलरी नीचे “श्री आत्मानंद प्रकाश” मासिक्तु प्रकाशन तथा विकापूळु पुस्तकेनु प्रकाशन थयेलु छे ते खास नोंधावा छे.

आपश्रीनी सेवा अने कार्यदक्षताच्ये आ सक्षाने जैन समाजमां उत्तम स्थान अपावृणु छे. आपश्रीनो अहोणी अनुबव अने अनेदी हैया उड्डल दारा, सक्षाच्ये धारु ५ मेण०यु छे.

व्यक्ति प्रतिभा :-

आपश्रीनी अनृथ शांति, सरणता, उदारता एवं दैठना हृदयमां चाहुना मेणवी छे. यीनानु कांडक सारु करी छूटवानी आवनाच्यो तमारी लोकयाहुना तेजस्वी भतवेल छे. ए माटे आपश्री अप्रृथ ५ धन्यवाहने पात्र छे.

स्नेही स्वरूप :-

आपश्रीनी निःस्वार्थ सेवा आवना, सादाई, सच्चाई तथा विनम्रता आदि सहगुणाधी प्रेराइने, अमारी आवनाच्यो अने आहरना प्रतीकृप आ सन्मान पन आपने अपर्युक्ती अभी गोरव अने आनंदनी लागाणी अनुभवीचे धीचे.

अंतमां श्री शासनदेव आपने तहुरस्ती भयु दीर्घायु अक्षे एवज प्रार्थना.

अभी धीचे आपना गुणात्मकारी.

समारंभ प्रमुख : शेठश्री खान्तीलाल इतेहयंद शाह

अतिथिविशेष : शेठआ सूर्यकांत रतीलाल शाह

प्रमाणकान्त अभिभव शाह

प्रमुख

मोहनलाल जगलुवनहास संसोत

उपमुख

कान्तीलाल रतीलाल संसोत

बोगीलाल लालुलाल शाह

मंत्रीचो

समारंभ रथग : श्री जैन आत्मानंद सक्षा, आवनगर रविवार ता. २८-६-६२

શ્રોકંજલિ

શ્રી હૃપુરાથ જીવરાજભાઈ શાહ (હાલ) ઉ. વર્ષ ૧૩ તા. ૧૭-૬-૬૨ ને ખુદવારના રોજ ભાવનગર સુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓએ આ સભાના આજીવન સંસ્કૃતી હતા. તેઓએ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મિલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુદુરીજનો પર આવી પડેલ હુદાખમાં અમે સમવેહના પ્રગટ કરીએ છીએ. તેઓએના આત્માને પરમ શાન્તિ મળે એવી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

શ્રોકંજલિ

શ્રીમતિ વાસંતીએન રમેશભાઈ સંધ્રવી ઉ.મર. વર્ષ ૪૦ ભાવનગર સુકામે તા. ૧૨-૬-૬૨ ના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓએ આ સભાના આજીવન સંસ્કૃતી હતા. તે એ શ્રી ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુદુરીજનો ઉપર આવી પડેલ હુદાખમાં અમે સમવેહના પ્રગટ કરીએ છીએ. તેઓએના આત્માને પરમ શાન્તિ મળે તેથી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર.

શેઠ શ્રી જ્યાંતીલાલ જીવરાજભાઈ તરફથી [હસ્તે શાંતીલાલ જીવરાજભાઈ નશુભાઈ શાહ]

રૂ. ૧૦૦૧ અહે દૂરીયા એકહણર એક કેળવણી સહાયક અનામત ઇંડ આતે હાનના આંધ્યા છે.
તે બદલ તેઓએના આભાર માનવામાં આવે છે. ધન્યવાદ.

સમાચાર

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય-મુખ્ય

આ સંસ્થાની સ્થાપનાને ૭૫ વર્ષ પૂરા થયા હોએ આ જાણે અમૃત મહોત્સવ ઉજવવની અવ્ય યોજના માટે તાજેતરમાં સંસ્થાના પ્રમુખ શ્રી હીપચંડલાઈ એસ. ગાર્ડિના પ્રમુખપદે સંસ્થાના ભાવિ વિકાસ અને વિવિધ યોજનાઓ હ્યાથ ધરવા માટે કાર્યકુરાળ વ્યક્તિગતાના પ્રમુખપદે વિવિધ સમિતિઓ રચવામાં આવી છે, જેમાં થી જે આર. શાહ, પ્રતાપ લે.ગીલાલ, સી. એન. સંઘવી, અમર જરીવાલા વિ. જાણીતા અગેવાનોને નિયુક્ત કરેલ છે આ કાર્યકુમનો મંગળ પ્રારંભ વિજયાદશમી ૬૩ એકટોબર ૧૯૮૮ના રોજ શરૂ કરી તા. ૨૬મી જાન્યુઆરી ૧૯૮૯ના પૂર્ણાહૂતિ કરીને ભાવરીતે ઉજવશાનું નક્કી કર્યું છે. વિશાળ સંસ્થા માટે સમર્પણ જૈન સમાજને આધિક સહકાર આપવા અનુરેધ છે.

ઉપરોક્ત શ્રી રી. એન. સંઘવીના પ્રમુખપદે ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓનું સંગરન તથા એકમની એસોસીએશનની સ્થાપના અગેની કામગીરી શરૂ થઇ છે સંસ્થાના તમામ ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓને વિનંતી ફરવામાં આવે છે કે તેઓએ સંસ્થામાંથી નિયત કરેલ B.I.O DATA નું હેમ્પ તુરા મગાવીને એગસ્ટ કાંતિ માર્ગ, મુખ્ય ૪૦૦ ૦૩૯ ઉપર મેડલી આપવા આથડું છે.

અભ્યાસ અંગે લોન સહાય

શ્રી શ્વેતાંભર મૂર્તિપૂજક જૈન વિદ્યાર્થી/વિદ્યાર્થીઓને એન્જિનિયરિંગ, એક્સિટેક્ચર, હાઇટરી, ચાર્ટર્ડ એક્ઝાઇન્ટસી તથા કોસ્ટ એક્ઝાઇન્ટસી, બિઝનેશ મેનેજમેન્ટ, લાયટિકાના, જૈન ધર્મના ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે, ટિથી અભ્યાસ માટે ધે. ૧૨ ની પરીક્ષા કર્યા પછી ટ્રસ્ટના નિયમાનુસાર લોનરૂપે આચાર્ય શ્રી વિજયવલલભસૂરીધરજી જન્મ શતાબ્દિ શિક્ષણ ટ્રસ્ટ તરફથી સહાય આપવામાં આવે છે. તે માટેનું નિયત અરજીપત્રક રી. ૩-૦૦ મ. એ. દ્વારા અથવા ટપાલ રિકીટો માંકલવાથી નીચેના સરનામેથી મળશે.

આચાર્ય શ્રી વિજયવલલભસૂરીધરજી
જન્મશતાબ્દિ શિક્ષણ ટ્રસ્ટ,
C/O. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય,
એગસ્ટ કાંતિ માર્ગ, મુખ્ય-૪૦૦૦૩૬

(અરજીપત્રક સંપીક્રતવાની છેલ્દી તા. ૩૦ જુનાઈ છે.)

દ્વારા સાકર એગઝિટ છે

પણ

ગરું તો દ્વારા થાય છે.

જારે

અગવાનમાં લક્ષ્ણ એગઝિટ છે

અને

લક્ષ્ણ પુછ અગવાન અની જાય છે.

શ્રી નવસમરણાદિ સ્તોત્ર સંદોહનું

પ્રકાશન

શ્રી નવસમરણાદિ સ્તોત્ર સંદોહનું સુનિશ્ચી ચરણ-
વિજયલુ મહારાજ સાહેબ દ્વારા સંપાદન કરાવી વિ. સં.
૧૯૬૬રમાં આ સભા તરફથી પ્રકાશન કરવામાં આવ્યું હતું.
સુંદર-સુધઠ રૂપી દેવનાગરી લિપિમાં પ્રિન્ટ હોવાથી અમગ્ર
ભારતમાંથી તેની ભાગથી આવતા તેનું પુનર્ભૂતિષુ કરીને
પ્રગટ કરેલ છે. મજબૂત પ્લાસ્ટિક ફલર સહીતની આ સુંદર
પુસ્તિકા દરેક જૈનના ધરમાં વસાવવા જેવી છે. હિમત
રૂ. ૭-૦૦ છે. પચાસ કે વધારે પુસ્તિકા ખરીદનારને
૨૦ ટકા કમીશન આપવામાં આવશે.

આ પુસ્તિકા દેવનાગરી લિપિમાં પ્રિન્ટ કરેલ હોવાથી
પૂ. બાધુ લગનંતો, પૂ. સાધ્વીલુ મહારાજે તથા રાજસ્થાન,
મારવાડ, તેમજ ઇક્ષીષુ વગેરે દેશોમાં નિવાસ કરનારા
સાધ્મિક ભાઇઓ અને બઢેનો માટે ખૂબ જ ઉપયોગી છે.

ધમ્મેપ્રભાવના કરવા માટે ઉત્તમ પુસ્તિકા છે.

— : વધુ વિગત માટે લખો :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ઝારગેઠિ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

તાત્કૃતિક : શ્રી પ્રમોદબ્રાહ્મનાનું જીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

પ્રશ્ન : એટ લેખનું કરિલાલ, આનંદ મ્રી. પ્રેષ, સુતારાલ, ભાવનગર.